

Bức thư từ trái tim

Ngày đăng: 09 Tháng 8 2017

Tôi vẫn còn nhớ ngày ấy còn học phổ thông, khi xem chương trình Điều ước ngày thứ bảy, bài nhạc nền **"Bức thư gửi lên thiên đường"** (Sáng tác: Tăng Nhật Tuệ) vang lên làm tôi chợt thích. Nhưng lúc đó thì còn hồn nhiên lắm, làm gì mà hiểu hết những tâm tư, tình cảm mà tác giả gửi gắm, làm gì mà thấu đến tâm can. Rồi tôi cũng lớn lên, cũng phải xa quê nhà để tìm kiếm cho mình thêm những tri thức mới hay chỉ tập cho mình lối sống tự lập, bất chợt tôi quên đi nơi quê nhà vẫn còn đó những yêu thương.

Những cơn mưa thường mang cho ta những nỗi buồn không kể xiết, nó có thể gọi lên những ngày vui nhưng giờ chỉ là kỉ niệm, cũng có thể đó là những ngày buồn để chúng ta thêm gặm nhấm lại vết thương lòng. Cho dù là vui hay buồn thì khi mưa tâm trạng chúng ta lại mang theo những nỗi khắc khoải không cùng. Những ngày mưa càng nhiều, cái se lạnh trong những ngày mưa qua làm tôi nhớ thêm nhớ cái mùi thơm của một buổi cơm gia đình, buổi cơm của mẹ, có mẹ. Cộng thêm vào đó những bài hát vang lên theo con tim lại làm chúng ta sống lại cùng kí ức thêm lần nữa.

*"Mẹ ơi con muốn về nhà
Thêm vòng tay mẹ ôm con vào lòng
Mẹ ơi con muốn về nhà
Sao con càng lớn đường về càng xa..."*

Ngày còn thơ bé, lúc nào cũng quần quai quần quýt bên mẹ, mẹ có đi đâu, dù là gần hay xa thì tôi cũng đòi theo cho bằng được. Nhưng lúc đó, điều quan trọng là được mẹ dẫn đi chơi, được mẹ mua cho cái này, cái nọ. Kỳ ấy, những bữa cơm của mẹ là thông lệ, là thứ rất đổi bình thường, là bổn phận và trách nhiệm của một người mẹ đối với gia đình. Vì thế làm gì mà biết quý trọng, có khi rong chơi với bạn bè mà bỏ mất một bữa cơm, có khi thấy chán lại thêm được ăn những thứ không phải cơm nhà. Nhưng dù có thế nào thì cơm của mẹ vẫn ở đó, vẫn đợi chờ, vẫn thơm ngon.

Ảnh minh họa. Nguồn: hanhphucgiadinh.vn

Lớn lên rồi, đi xa hơn, cái phồn hoa, náo nhiệt của nơi thành thị lại làm cho con người ta quên đi những gì đã cũ. Ban đầu còn hay lui về tìm vị ấm, nhưng lâu dần lại quên mất đường về, vì nơi này có nhiều thứ nào là bạn bè, là người yêu hay là những thành công công việc. Nhưng đến một ngày mỗi gối chồn chân, nơi suy nghĩ sẽ quay về là đâu, thì cũng là quê nhà, về với gia đình, về với mẹ.

*"Mẹ ơi cuộc đời quá rộng
Chẳng vòng tay nào ôm con vào lòng
Mẹ ơi con đau quá nhiều
Người đời chẳng đánh bằng roi như mẹ đâu!"*

Trên đời này, đáng sợ nhất là lòng người, họ sẵn sàng đạp ta để họ được bước thêm một bước, có thể hi sinh chúng ta để đạt đến mục tiêu của họ? Tôi cũng không ngoại trừ, khi đi làm mới biết, không phải cứ như trong phim mà người hiền luôn được giúp đỡ. Bên cạnh cái hiền và tận tâm, tôi cũng cần có cái đầu để phân tích, suy nghĩ xem ai đúng là người tốt, ai là kẻ lợi dụng. Nhưng suy cho cùng thì tôi cũng đâu thể nào hiểu hết cho được trong vạn người thì mấy ai thành thật với mình. Hôm nay còn ở trên cao thì còn là bạn, ngày mai thất thế thì bạn cũng đi xa. Lòng người là vậy, nhanh đổi thay nhưng lòng mẹ thì không bao giờ thay đổi. Cho dù có chối bỏ hay phạm phải sai lầm, cho dù cả thế giới có quay lưng thì hãy quay về với mẹ vì mẹ luôn chờ che, luôn chờ đợi, bao dung. Càng đi xa, tôi càng thấy nơi yên bình nhất sẽ vẫn nhà, vẫn là gia đình-thứ mà ai cũng có và không phải mua bằng tiền, hay là cái ôm ấm áp như gánh cả thế giới của mẹ.

"Ngày hôm qua con sợ bóng đêm"

Bài viết dự thi

- [Kể chuyện học tập](#)
- [Mùa xuân tình yêu](#)
- [Cuộc sống muôn màu](#)
- [Ơn Thầy](#)
- [Áo xanh tình nguyện](#)
- [Thư viện của tôi](#)

Liên kết nội bộ

- [Đại học An Giang](#)
- [Thư viện](#)
- [Thư điện tử](#)

Lượt truy cập

Từ ngày 09/09/2016	
290804	
Hôm nay	49
Hôm qua	96
Tuần này	534

Một mình mẹ kéo bầu trời sáng lên

Ngày hôm nay ở giữa cuộc đời

Không được phép sợ, không được khóc nhè..."

Mẹ là vậy, tần tảo nuôi con suốt năm này qua tháng nọ, chấp nhận hi sinh tất cả chỉ để con mình được hạnh phúc, an vui. Nhưng mấy ai lại hiểu được điều đó, có lúc, tôi cũng làm cho mẹ buồn, làm cho mẹ khóc chỉ vì cái bướng bỉnh hay cái muốn được của bản thân. Vì mất ba lúc còn nhỏ, mẹ phải vừa là mẹ vừa là ba, hồi đó còn nhỏ tôi chẳng biết gì nên cứ thế ương ngạnh, cứ thế cứng đầu để mẹ phải lo, phải sợ. Nhưng có giận, có hờn đến đâu thì mẹ vẫn là mẹ, vẫn dịu hiền vẫn che chở cho những bước chân của con. Mẹ hay nói "Con cái có thể bỏ mặc cha mẹ nhưng làm sao cha mẹ có thể bỏ mặc con". Nhiều lần, tôi mãi mê chạy theo danh vọng, bạn bè hay chút ít tiền kiếm được mà quên mất mẹ, khi đó mẹ chỉ gọi hỏi thăm rồi nói "Con ơi! Ràng giữ sức khỏe, đừng mãi mê làm việc mà không ăn đấy nhé". Những lúc như vậy, tôi chợt nhận ra mình đã đi hơi xa, quên mất đường về nhà, và mẹ, mẹ đã kéo tôi lại và truyền cho tôi ngọn lửa yêu thương.

"Ngày hôm qua mẹ gánh sao trời

Đâu đây vào giấc mơ con mỗi đêm

Để hôm nay con lớn thật rồi

Chỉ còn thấy mẹ trong mơ mà thôi"

Tôi cũng sợ, rất sợ một ngày tôi đứng ở trên danh vọng thật cao, xung quanh bạn bè ai cũng có nhưng thiếu vắng mẹ. Một ngày mà tôi chỉ có thể nói lời yêu thương đối với cái bia đá vô tri, một ngày mà tôi chỉ có thể gặp mẹ trong những giấc mơ, tôi sợ thật sự rất sợ. Ngẫm nghĩ lại, tôi thật may mắn khi còn có mẹ, còn có người che chở và yêu thương. Mỗi năm vào Lễ Vu lan, tôi cũng được cài bông hồng màu đỏ trên ngực để nói rằng "tôi còn có mẹ", còn dòng máu của mẹ đang chảy trong người. Bây giờ, dù có bận bịu hay mệt mỏi tới đâu, tôi vẫn không quên gọi về cho mẹ mỗi tối, không quên hỏi mẹ khỏe không, không quên về thăm mẹ mỗi tháng và cũng không quên mua về cho mẹ những chùm nhãnngọt ngào. Với mẹ, tôi là cả bầu trời xanh, là hơi thở và là đứa con lúc nào cũng bé bỏng "Con dù lớn vẫn là con của mẹ, đi hết đời lòng mẹ mãi theo con".

Với tôi, mẹ là cả trái tim, là lời yêu thương tôi chưa nói. Tôi cứ ích kỷ, cứ giữ nó cho riêng mình, tôi chưa bao giờ nói "Con yêu mẹ" chưa bao giờ. Nhưng trong thâm tâm tôi, tôi luôn cần mẹ, luôn muốn mẹ ở bên, che chở, bảo vệ tôi như những ngày thơ. Hi vọng vẫn còn chưa quá trễ để đến đáp công ơn biển trời của mẹ. Cho dù đã phạm phải nhiều sai lầm trước kia nhưng tôi tin, nếu tôi sửa chữa chúng thì không gì là không thể cả.

Nghe bài hát tại đây.

Mộc Nhiên – DH15QM

Cập nhật lần cuối: 09 Tháng 8 2017

Lượt xem: 1726

[← Trang trước](#)

[Trang sau →](#)

VIẾT LỜI BÌNH

Chưa có lời bình cho bài viết này.

© 2023 e-News

📍 Số 18 Ung Văn Khiêm, Đống Xuyên, Long Xuyên, An Giang

☎ +84 296 625 6565 nhánh 1602

✉ enews@agu.edu.vn

🔗 [Trở lên trên](#)

Phụ trách chung e-News

ThS. Ngô Thị Kim Duyên